

Gönül Penceresinin Perdeleri

– kölecioğlu · 06 Mayıs 2026

gönül penceresinin perdeleri yırtık
camları çatlak ve kırık açıp kapama mandalı bozuk
bakıyorum dışarıya pencereden
bütün tabiatın yüzü sararık soluk
üşüyor yüreğim titriyor gönlüm
ruhumda bir karamsarlık
beynim tutsak aklım karışık
bahçe duvarını sabırlı ısrarlı sarıyor sarmaşık
bir serçe kondu bahçe duvarının yanındaki
henüz fidanlıktan kurtulamamış
ama ağaçta olamamış dudun dalına
oda ne yavruydu nede anaç
ötüşünden çevresine şaşkın şaşkın
bakışından belliydi
aniden korkuyla telaşla uçtu
avlanmaya yeni başlamış bir kedi yavrusu
ağacın yanından uzaklaştı
hava biraz açar gibi oldu
rüzgar yavaşladı vakit öğleyi geçti
ikinci yakın sonra akşam olacaktı
gece başlayacak karanlık basacak
ay penceresine siyah bir perde çekecek
yıldızlar ışıklarını söndürecek yine
sabah güneş yüzünü göstermeden doğacak
gözlerim yine pencereden dışarıya bakacak
yine karamsarlık yine hüznün
bahçe duvarı ve sarmaşık
bütün tabiatın yüzü sararık soluk
penceresinin perdeleri yırtık
camları çatlak ve kırık
kölecioğlu derdin dermansızımı ki
derbederce dert yandın
hiç mi çare yok biçare kalıp perişan oldun
parçalanmış yüreğin hüznle dolmuş gönlün
böyle hal değil bilesin senin halin

Ahmet köleciöđlu 1985